Emekçiye Saldırı Topyekün, Sefalet Derinleşiyor

Geride bıraktığımız ay, Saray rejiminin emekçi halka yönelik topyekün ekonomik saldırı programını tüm çıplaklığıyla gözler önüne serdiği bir dönem oldu. **Bir yanda ülkenin kaynaklarını sermayeye peşkeş çekmeyi hedefleyen Orta Vadeli Program (OVP), diğer yanda bu programın yarattığı yıkımın sorumluluğunu halkın sırtına yıkan bakanlar korosu ve son olarak asgari ücret masasında işçiyi yalnız bırakan konfederasyonlar...** Tablo nettir: İktidar, zenginliği bir avuç patrona aktarırken, sefaleti milyonlarca emekçinin sırtına yıkan çok cepheli bir ekonomik savaş yürütmektedir.

OVP'de Köprüler Bile Satış Listesinde

Demokratik siyasetin sesinin kısıldığı, ana muhalefet partilerinin dahi polis ablukalarıyla susturulmaya çalışıldığı bir ortamda, **2026-2028 dönemini kapsayan yeni Orta Vadeli Program (OVP) bir gece yarısı ilanıyla yürürlüğe kondu.** Bu zamanlama, programın anti-demokratik ruhunu da ele veriyor: OVP, halkın boğazından kesilecek trilyonlarca liralık verginin bir avuç faiz lobisine aktarılacağı ve Boğaz köprüleri gibi stratejik varlıkların dahi sermayeye satılacağı bir yoksulluk fermanıdır. Böyle bir programın ancak baskı ve zorbalıkla uygulanabileceğini kendileri de bilmektedir.

Programın satır araları, ülke tarihinin en büyük talanlarından birinin hazırlığını ifşa ediyor. Özelleştirme gelirlerinde bir yıl içinde öngörülen yaklaşık 9 katlık artış, köprü ve otoyolların satışa çıkarılacağı haberleriyle birleştiğinde, iktidarın bu çürümüş düzeni ayakta tutmak için ülkenin son varlıklarını da gözden çıkardığını kanıtlıyor. Diğer yandan, Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi (TES) adı altında maaşlardan yapılacak zorunlu kesintilerle, emekçinin üç kuruşuna daha göz diken bu zihniyet, enflasyonu düşürme reçetesi olarak sunduğu tasarrufu yine yurttaştan beklemektedir.

Ekonomi Safsatalarla mı Yönetilecek?

TÜİK'in son iki aydır tüm tahminlerin üzerinde açıkladığı enflasyon rakamları, Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in göreve geldiğinden beri dilinden düşürmediği "dezenflasyon" masalını boşa düşürdü. **Açıklanan her aylık enflasyon verisi sonrası "ana eğilim düşüş yönünde" vurgusu yaparak algı yönetmeye çalışan Şimşek, bu kez yükselen enflasyonun suçunu zirai don, kuraklık ve okulların açılması gibi 'dönemsel' etkilere attı.** Dünyada gıda fiyatları düşme eğilimindeyken Türkiye'de rekorlar kırıyorsa suçlusu doğa olayları; ama ekonomi bir parça iyi gitse başarının tek sahibi kendileri.Şimşek ve iktidar için artık yeni bahaneler bulma vakti gelmiştir, çünkü bu bayatlamış argümanlara halkın karnı toktur.

Merkez Bankası Başkanı Fatih Karahan ise yüksek enflasyonun suçunu doğrudan halka atarak akla ziyan bir açıklama yaptı. **Karahan, Amsterdam'da katıldığı bir panelde, halkın yastık altı birikimlerinin ve altın talebinin enflasyonla mücadeleyi zayıflattığını iddia etti.** Yani yıllardır uygulanan akıl dışı para ve maliye politikalarıyla TL'yi pula çevirenler, gelirleri enflasyon hedefine göre zam bahanesiyle gasp edenler değil; üç kuruş birikimini

korumaya çalışan yurttaşlar suçlu! Buradan çıkan tek sonuç şudur: Saray iktidarı için enflasyonla mücadelenin yegâne çaresi, halkı birikim yapamayacak kadar yoksullaştırmaktır. Nitekim Karahan, New York'ta sermayedarlara ise "iç talebin etkisinin sınırlı kaldığını, OVP'nin talep düşürme modelinin gerekirse daha sıkı uygulanacağını" söyleyerek programın asıl niyetini bir kez daha itiraf etti: Hedef, ücretleri baskılayarak halkın tüketim gücünü kırmak ve sermayeye ucuz emek cenneti sunmaktır.

Hazine ve Maliye Bakanının bahanelerine ve Merkez Bankası Başkanının halkı suçlayan ifadelerine, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhan'ın gerçeklikten kopuk başarı söylemleri eşlik ediyor. **Bakan'ın "Asgari ücrette Avrupa'dan iyiyiz" iddiası, Türkiye'de çalışanların yarısına yakınının asgari ücretle geçinmeye çalıştığı gerçeğine çarpıp tuzla buz olmakta.** Yapılan kıyaslamanın sefaleti ise cabası: Türkiye, Avro bazında asgari ücretin son on yılda en yavaş arttığı ülke konumundayken, Bakan'ın övünerek işaret ettiği geride bıraktığımız ülkeler Arnavutluk ve Moldova'dan ibaret.

Alın Terine Sahip Çıkmayan Konfederasyonlar

Milyonlarca emekçi açlık sınırının altında bir yaşama mahkum edilirken, uluslararası yatırım bankaları J.P. Morgan ve Morgan Stanley, asgari ücrete %20-25'lik bir zam 'öngördüklerini' duyurdu. **Geçtiğimiz yılki 'tavsiyeleri' Saray tarafından harfiyen uygulanan sermaye devlerinin bu açıklaması, bir 'öngörü'den çok, bu yıl emekçinin sofrasından ne kadar daha çalınacağının talimatı niteliğindedir.**

Bu fermanın mürekkebi kurumadan, en büyük ihanet haberi ise bizzat o masada işçiyi temsil etmesi gerekenlerden geldi. Hak-İş ve Türk-İş, Asgari Ücret Tespit Komisyonuna katılmayacaklarını duyurarak milyonlarca emekçiyi, tek hedefleri daha fazla kâr olan TİSK ile OVP'nin uygulayıcısı hükümetin insafına terk etmiştir. Bu, bir protesto değil, mücadele sahasını bilerek ve isteyerek patronlara teslim etmektir. Soruyoruz: Eğer milyonların alın terine sahip çıkmayıp masadan kaçacaksanız, o makamları neden işgal ediyorsunuz?

OVP ile yol haritası çizilen, bakanların yalanlarıyla perdelenen bu topyekûn saldırının ilk hedefi asgari ücretli milyonlardır. **Masayı boş bırakan saray sendikacıları iyi bilsin: işçiler meydanları boş bırakmayacak ve bu saldırıyı püskürtecek olan yegâne güç, emekçilerin birleşik mücadelesi olacak.**

İlan Ediyoruz: Emekçinin Asgari Ücreti 63 Bin TL Olmalı

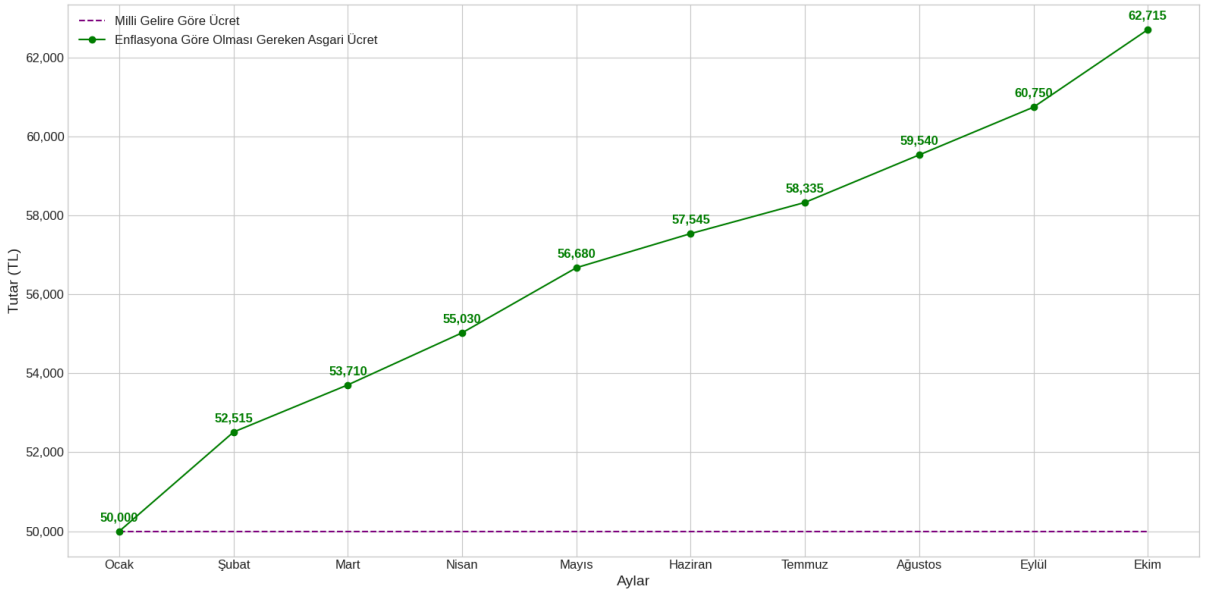

Emekçi Hareket Partisi İktisat Komitesi olarak ilan ediyoruz: **Emekçinin asgari ücreti 63 bin TL olmalı.** Bu rakam bir rica değil, bu ülkenin tüm zenginliğini yaratan milyonlarca emekçinin hak ettiği asgari paydır. Bugün asgari ücretle çalışan milyonlar açlık sınırının bile altında yaşamaya mahkum ediliyor. Emekliler için İse durum daha da vahim, bir ömür boyu çalışmanın karşılığı sefalet. Bu düzen böyle gitmeyecek.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, yeni yasama yılı açılış konuşmasında “Türkiye ekonomisi, hamdolsun büyümesini sürdürdü” sözleriyle övündü. Rezervlerin yükseldiğini, risk priminin gerilediğini, dış dengede iyileşme olduğunu iddia etti. Peki, bu övünülen büyümeden emekçiye ne düştü? Pazara çıkan emeklinin filesi daha mı kolay doluyor? Asgari ücretli, ay sonunu getirme endişesi olmadan kirasını ödeyebiliyor mu? Faturalarını zamanında yatırabilenlerin sayısı arttı mı? Cevap ortada: cepler boş, mutfak yangın yeri. Ekonomi büyüyor ama bu büyümeden emekçiye sefalet, patronlara servet düşüyor.

Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı’nın 2025 yılı için öngördüğü kişi başına milli gelir 50 bin TL. Oysa asgari ücret, bu rakamın yarısı kadar bile değil. Yani yaratılan zenginlikten emekçinin payı daha baştan gasp ediliyor. Biz Aralık 2024’te “Asgari ücret, kişi başına milli gelir kadar, yani 50 bin TL olmalıdır” dedik. Ancak o günden bugüne hayat pahalılığı durmadı.

TÜİK’in saklamaya bile güç yetiremediği rakamlara göre Aralık 2024’ten bu yana enflasyon %25,43 oldu. Yani 50 bin TL’nin alım gücü daha cebimize girmeden 12 bin 715 TL eridi. **Hesap açık, sözümüz net: Asgari ücret 63 bin TL olmalıdır. En düşük emekli aylığı da asgari ücret kadar olmalıdır.**

Emekçinin Alım Gücü Günden Güne Eriyor:
Asgari Ücretle Geçinen Bir Aile Ayın 7 Günü Açlığa Mahkum

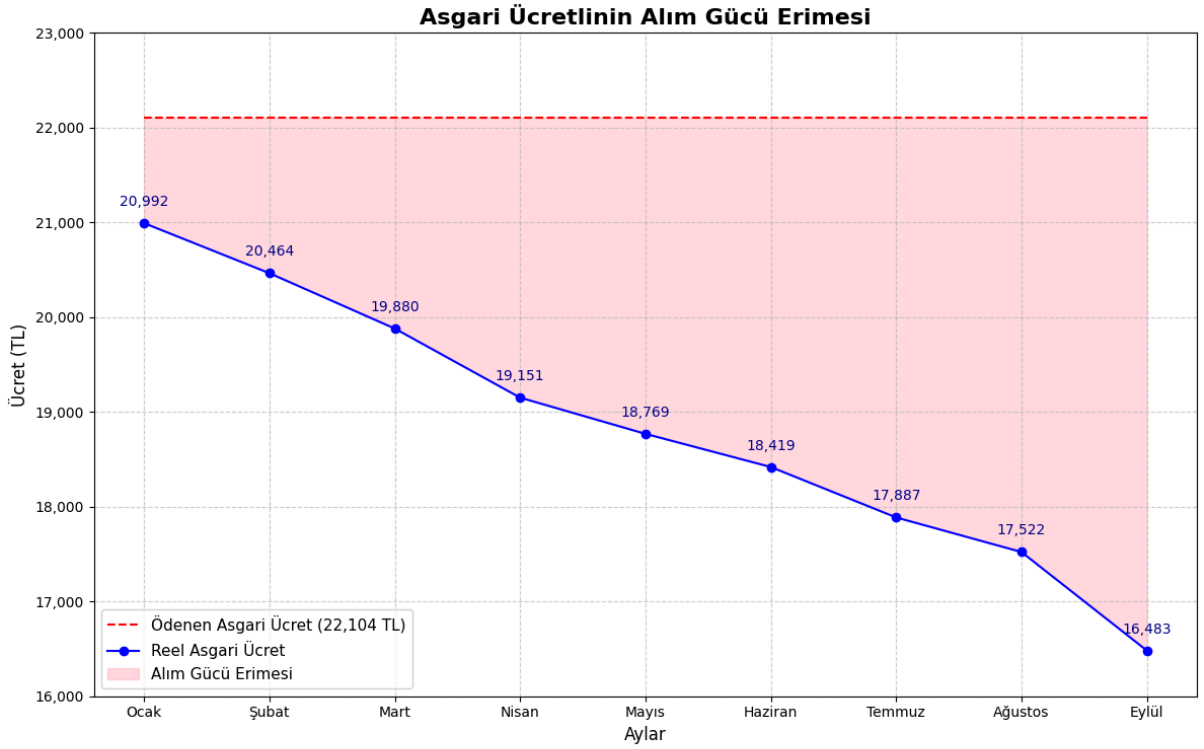

16 aydır düşmekte olan enflasyonun ilk kez Eylül ayında artış göstermesi, ekonomi gündeminin merkezine oturdu. Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) Eylül 2025 için %3,23 olarak açıkladığı aylık ve %33,29'a ulaştığını duyurduğu yıllık tüketici enflasyonu, bu yükselişin resmi belgesi niteliğinde. Ancak kağıt üzerindeki bu veri, 16 aydır zaten hiç dinmeyen ve sürekli olarak yüksek hissedilen gerçek enflasyonun altında ezilen milyonlarca emekçinin yaşadığı hayat pahalılığını yansıtmaktan fersah fersah uzakta.

Bu bilinçli politikaların ve gizlenen enflasyonun en somut ve yıkıcı sonucu ise asgari ücretin alım gücündeki erimeyle ortaya çıkmakta. **Yılın başında 22.104,67 TL olarak belirlenen asgari ücret, yüksek enflasyonun acımasız çarkları arasında adeta öğütülerek Eylül sonu itibariyle alım gücü olarak 16.483 TL'ye geriledi. Sadece Eylül ayında emekçinin cebinden buharlaşan 5.621 TL ile birlikte, dokuz aylık toplam kayıp 29.369 TL gibi devasa bir boyuta ulaştı.**

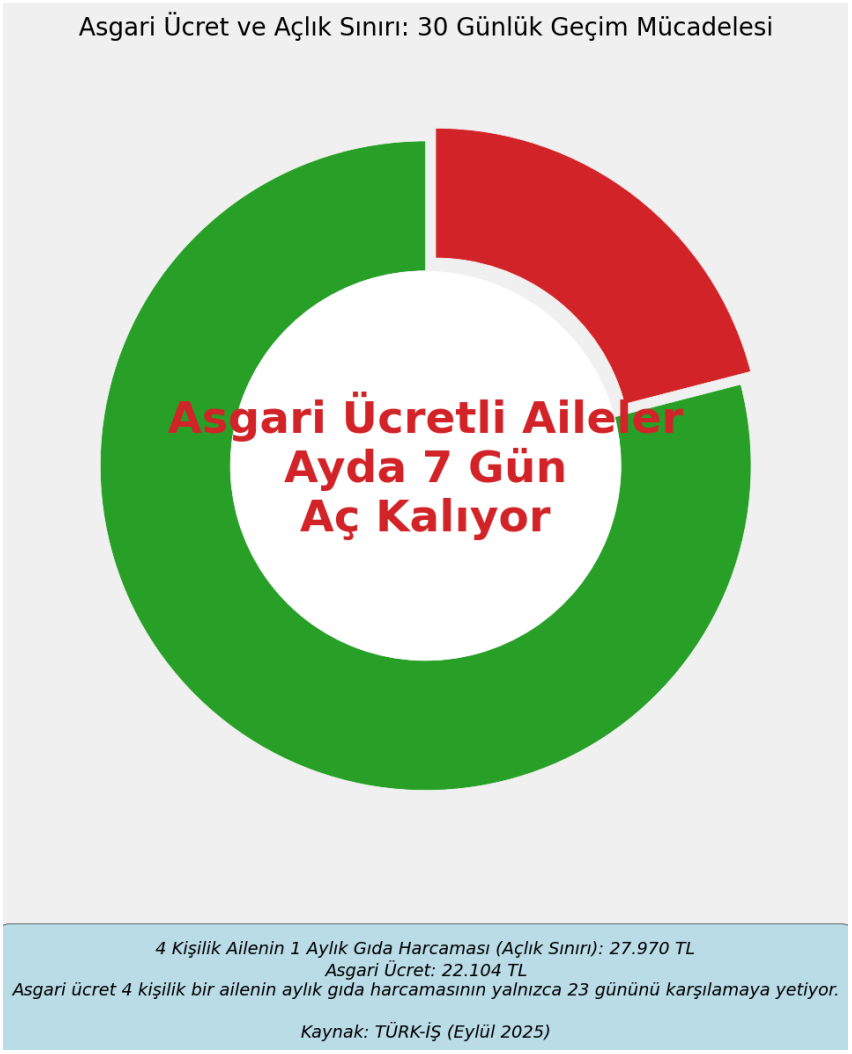

Alım gücündeki bu erimenin en acımasız sonucu sofralarda kendini belli ediyor. TÜRK-İŞ'in Eylül ayı verileri bu durumu açıkça ortaya koyuyor: **Dört kişilik bir ailenin hayatta kalabilmek için yapması gereken minimum aylık gıda harcaması, yani açlık sınırı, 27.970 TL.** Hükümetin milyonlara reva gördüğü 22.104 TL'lik asgari ücret ise bu en temel ihtiyacın yanına dahi yaklaşamıyor. Asgari ücret, artık bir "geçim ücreti" olmaktan çıkıp, insanları **en temel beslenme hakkından mahrum bırakan bir yoksulluk göstergesine** dönüşmüş durumda.

Bu tablonun tercümesi basittir: **Eylül ayında asgari ücretli bir çalışan ve ailesi için ayın son yedi gününü aç geçirmeye mahkum olmak demektir.** Bu ülkede milyonlar doyma mücadelesi verirken, yaratılan refahın adil olmayan bölüşümü, zenginliği bir avuç sermayedara aktarmayı sürdürüyor.

“Yiğit Muhtaç Olmuş Kuru Soğana!” Dönemindeyiz, Menemen Bile Lüks Oldu: TÜİK’in Gıda Enflasyonu %4,62, Menemenin Enflasyonu %11,91

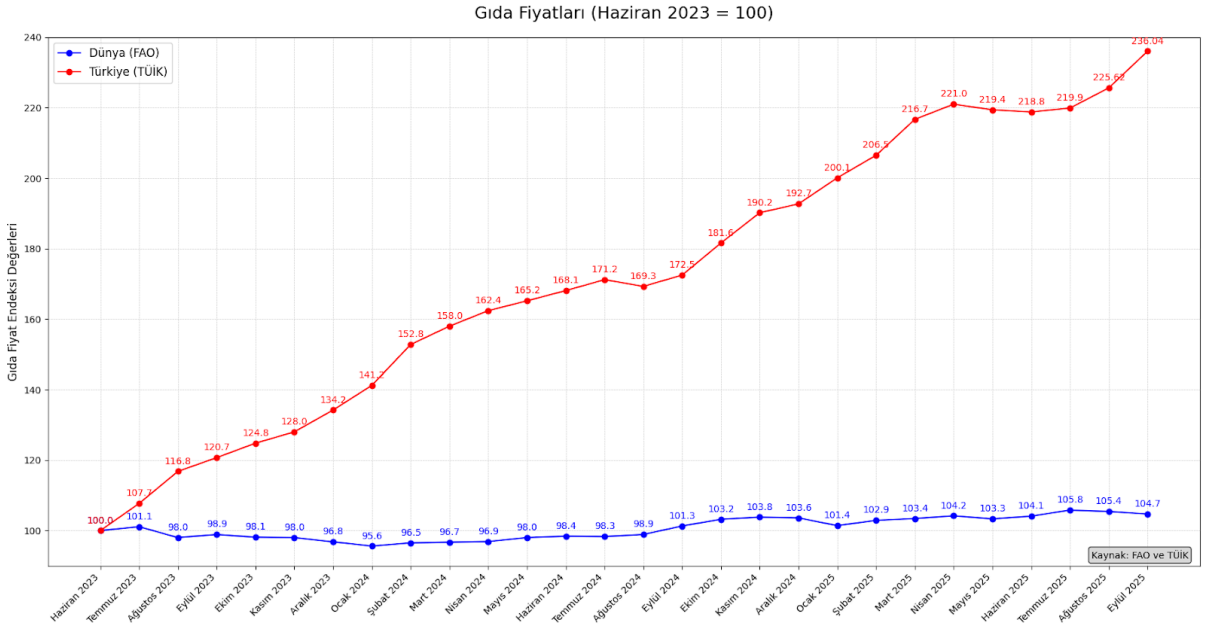

Mehmet Şimşek’in ekonomi yönetiminin başına geçtiği Haziran 2023’ten bu yana Türkiye’deki gıda fiyatlarının artış hızı ile dünyadaki değişim arasında devasa bir uçurum oluştu. Uluslararası Gıda Örgütü (FAO) verileri, bu dönemde tüm dünyada gıda fiyatlarının istikrarlı bir seyir izlediğini, hatta gerilediğini gösterirken, Türkiye’de ise gıda fiyatları adeta bir roket gibi fırladı.

Eylül ayında tüm dünyada gıda fiyatları gerilerken, Türkiye’de gıda enflasyonu artmaya devam etti. Ortadaki tablo, yaşadığımız açlık ve yoksulluğun “dış güçler” veya “küresel koşullar” gibi bahanelerle açıklanamayacağının; sorunun tamamen siyasi iktidarın ekonomi tercihlerinin bir sonucu olduğunun resmidir.

Menemenin Enflasyonu

[buraya menemen enflasyonu tablosu gelecek]
menemen endeksi

Enflasyon hesabını yaparken kullandığı fiyat listesini gizli tutmaya devam eden TÜİK, Eylül 2025’te aylık gıda enflasyonunu %4,62 olarak duyurdu. **Türkiye Ziraat Odaları Birliği’nin açıkladığı ay sonu market fiyatlarına dayanan hesabımıza göre ise, yoksulun en çok tükettiği yemeklerden olan bir tabak menemenin maliyeti Eylül ayında %11,91 arttı.** Bir kez daha görüyoruz ki asgari ücretlinin, karnını güçlükle doyuranların yaşadığı gıda enflasyonu, TÜİK’in ilan ettiği rakamların katbekat üzerinde.

Bir zamanların tarım ülkesinde, ekmeğin bile fiyatının geçtiğimiz bir yılda %42 arttığı gerçeği önümüzde duruyor. “Hiçbir şey bulamazsak menemen yapar yeriz” denilen, en zor zamanların yiyeceği bir tabak menemen bile adeta lüks hale geldi. Zenginler sofrasında

bolluğun sefasını sürerken, emekçi ve emekliler karnını doyurmakta zorlanıyor. Varlık içinde yokluk çeken milyonlarca emekçinin asgari ücretine ara zam bile yapılmadı. Yükselen gıda fiyatlarını Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in yaptığı gibi "kuraklık" veya "zirai don" gibi doğa olaylarıyla açıklamaya kalkmak, gerçeği örtbas etmektir.

Üç Büyük Şehirde Asgari Ücret Kiraya Yetmiyor, Emekliye Kiralık Daire Yok

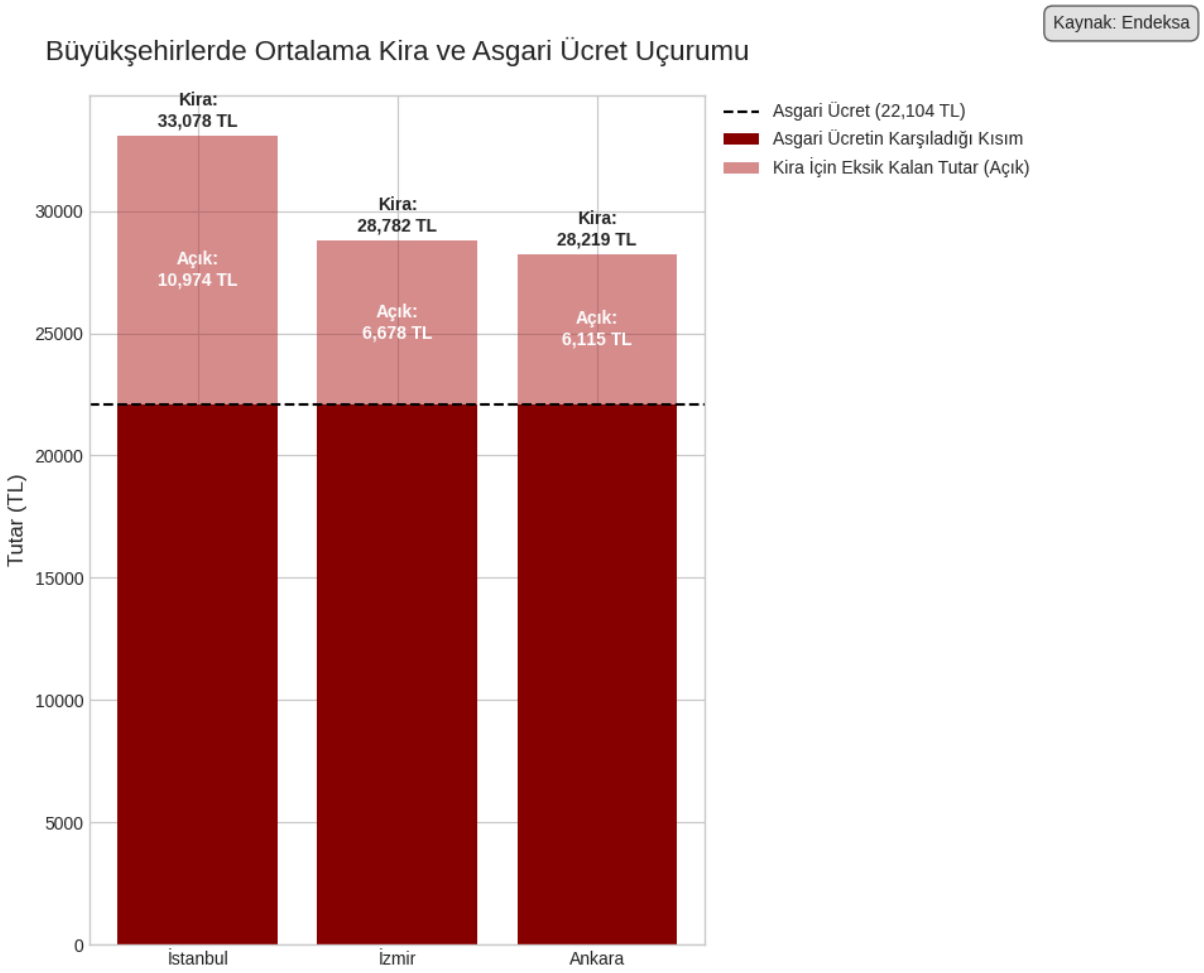

Emekçinin geçim mücadelesi tencereyi kaynatma derdiyle sınırlı değil. Kirayı karşılamak da günden güne zorlaşıyor. Barınma, en temel ihtiyaçlardan biriyken en büyük yük haline dönüşmüş durumda. Büyük şehirlerde asgari ücretli, başını sokacak bir çatı için bir kiraya bir ömür veriyor. **Endeksa'nın Eylül 2025 aylık ortalama kira verileri gerçeği ortaya koyuyor: İstanbul'da ortalama aylık kira 33.078 TL'ye ulaşırken, Ankara'da 28.219 TL, İzmir'de ise 28.782 TL seviyesinde. 22.104 TL'lik asgari ücret, bu kiraları karşılamanın yanından bile geçmiyor.** Bir asgari ücretli, kirasını ödeyebilmek için her ay yeniden borçlanmak zorunda. Asgari ücret, artık temel ihtiyaçları karşılayan bir güvence olmaktan çıkmış; tek başına barınma maliyetinin altında ezilen bir sefalet rakamına dönüşmüş durumda. Emeklinin durumu ise daha da kötü. Artık "maaşına haciz koyulamadığı" gerekçesi öne sürülerek emekliye kiralık ev verilmeyeceğini belirten kira ilanlarını bile görmeye başladık.

Bu tablo, yıllardır uygulanan sermaye odaklı kentleşme politikalarının, beton ve rant ekonomisinin kaçınılmaz sonucudur. İktidarın denetimsiz bıraktığı konut piyasası, zenginler için servetini katlama aracı, milyonlarca emekçi ve emekli için ise ay sonu kâbusu haline geldi.

Eylül Ayının Zam Şampiyonu Üniversite Eğitimi:
Burslar Koşulsuz 18 Bin TL Olmalıdır

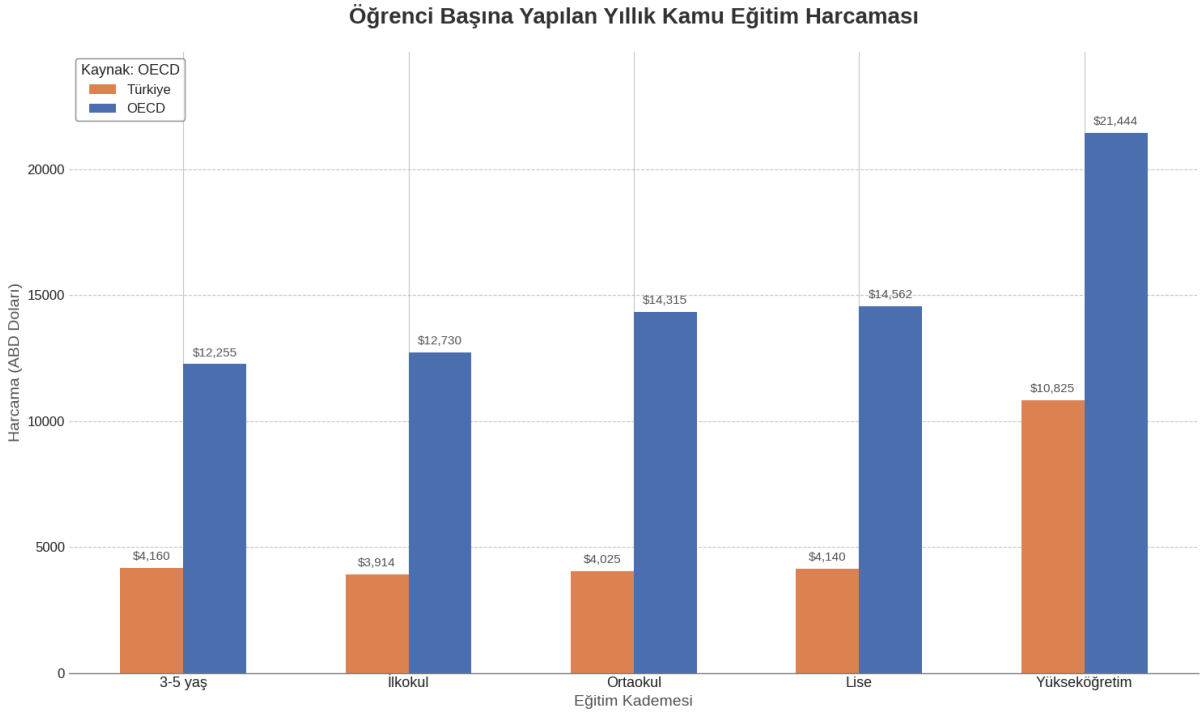

Okullar açıldı. Milyonlarca çocuk boş beslenme çantalarıyla, sabunu ve tuvalet kâğıdı olmayan okullarda, kalabalık sınıflarda ders başı yaparken, veliler okul masraflarının altında eziliyor. Tam da bu yakıcı gerçekliğin ortasında Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin, art arda yaptığı açıklamalarla iktidarın niyetini bir kez daha açığa vuruyor. Bakan, velilere “pahalı buluyorsanız ucuz özel okulu seçin” diyerek devleti bir şirket, kendisini ise o şirketin satış müdürü gibi konumlandırıyor.

İktidarın “bütçemiz yok” yalanlarına karşın bilinçli tercihleri ortada: **Avrupa ülkeleri milli gelirden eğitime ortalama %5’in üzerinde pay ayırırken, Türkiye’de bu oran %3,5 düzeyine çekilmiş durumda. Avrupa ülkelerinde öğrenci başına yıllık toplam eğitim harcamaları, Türkiye’de yapılan harcamaların yaklaşık 3 katı.** Sonuç ise temizlik personeli olmayan okullar, hâlâ konteynerlerde eğitim gören depremzede çocuklar, içi boşaltılarak niteliksizleştirilen Fen ve Anadolu liseleri, imam hatip okulları ile kurulmaya çalışılan ideolojik kuşatma. Hal buyken, ailelerin özel okulları bir zorunluluk olarak görmeye itilmesi, iktidarın kendi eseridir.

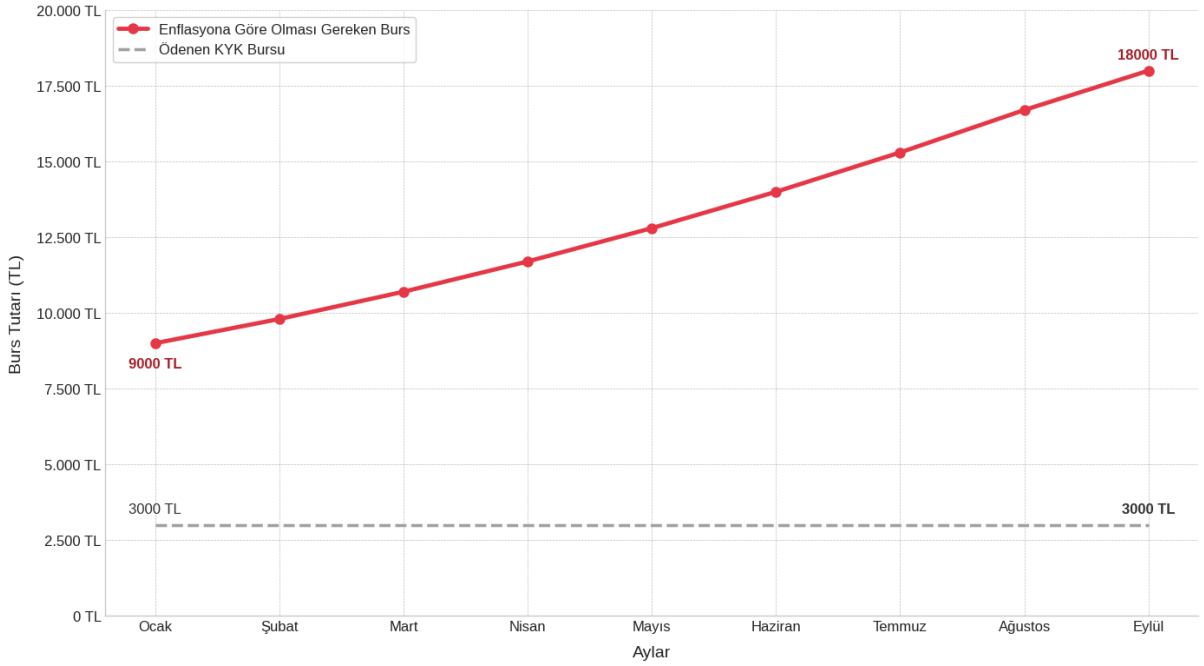

Eylül ayının zam şampiyonu üniversite eğitim ücreti oldu. Üniversite ücretlerinde yalnızca bir ayda yüzde 61,67 oranında artış yaşandı. Geleceğin umudu olduğu söylenen gençlik, bugün açlığa, yoksulluğa ve borçluluğa mahkûm ediliyor. Üniversite öğrencileri 3.000 TL'lik KYK bursuyla hayatta kalmaya çalışıyor. Oysa bu burs miktarı, öğrencilerin en temel ihtiyaçlarını bile karşılamaktan uzak. Gençliği sistematik biçimde borçlandıran, güvencesizleştiren ve ucuz işgücü haline getiren bir yaşam döngüsü yaratılıyor.

İstanbul Planlama Ajansı verilerine göre, barınma ve ulaşım hariç bir öğrencinin aylık yaşam maliyetini enflasyona göre güncellediğimizde burslar en az 18 bin TL olmalıdır. Barınma, ulaşım ve beslenme kamusal hak olarak sağlanmalıdır. Gençliğin geleceği borçla,yoksullukla değil; eşit, parasız, bilimsel ve kamucu eğitimle kurulabilir.

Kapanış [red page]

Bu ülkenin zenginliğini yaratan biziz, ama o zenginlikten pay alamayan da yine biziz. İşte bu yüzden, Saray'ın ve patronların yalanlarla üstünü örtmeye kalktığı ekonominin çıplak gerçeklerini anlatmaya; bu gerçekler etrafında örgütlenmeye devam edeceğiz. Milyonlarca emekçinin yaşamını doğrudan etkileyen asgari ücreti güncel verilere göre hesaplamayı, güncel sorunlara somut çözümler öneren programımız doğrultusunda mücadele etmeyi sürdüreceğiz.

Üreten biziz, paylaşan da biz olacağız.

Emekçi Hareket Partisi İktisat Komitesi

Basın Bürosu: 0555 159 18 10
bilgi@ehp.org.tr / www.ehp.org.tr